

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ТА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
«ДОСЯГНЕННЯ СУЧАСНОЇ МЕДИЧНОЇ ТА
ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ НАУКИ – 2022»**

4 лютого 2022 року

ЗАПОРІЖЖЯ – 2022

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

ГОЛОВА ОРГКОМІТЕТУ:

ректор ЗДМУ, Заслужений діяч науки і техніки України, проф. Колесник Ю.М.

ЗАСТУПНИКИ ГОЛОВИ:

проректор з наукової роботи, Заслужений діяч науки і техніки України, проф. Туманський В.О.;

голова Координаційної ради з наукової роботи студентів, проф. Бєленічев І.Ф.;

голова наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених, проф. Павлов С.В.;

секретар Координаційної ради з наукової роботи студентів, ст. викл. Абросімов Ю.Ю.;

голова студентської ради ЗДМУ Федоров А.І.

ЧЛЕНИ ОРГКОМІТЕТУ:

заступник голови студентської ради Будагов Р.І.; голова навчально-наукового сектору студентської ради Єложенко І.Л.

2) anatomical terms (*CSF* – cerebrospinal fluid; “The microbiological analysis of *CSF* showed no evidence of any bacterial or fungal pathogen”); 3) methods of diagnosis and treatment (*SSEP* – somatosensory evoked potential; “The intraoperative *SSEP* revealed no special changes”); 4) names of procedures and manipulations (*VP* – ventriculoperitoneal; “*VP* shunt on the right side was done in emergency setting”); 5) infrastructure of medical institutions (*ED* – emergency department; “A 79-year-old female was admitted to our *ED* because of a sudden onset of severe bifrontal headache”).

The analysis has revealed that abbreviations denoting diseases, pathologies and symptoms prevail (31% of all abbreviations analyzed).

Conclusions. In modern English medical discourse, there is a tendency towards active use of abbreviations. This study shows that a variety of abbreviations is a characteristic feature of the English written language of medical records.

ПРАВОВА ПРИРОДА МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ

Сержантова С.С.

Науковий керівник: ст. викл. Дічко Г. О.

Кафедра соціальної медицини, громадського здоров'я, медичного та фармацевтичного права
Запорізький державний медичний університет

Мета: з'ясувати особливості та проблеми правової регламентації медичного страхування в Україні та запропонувати шляхи їх вирішення.

Матеріали та методи: нормативно-правова база України, науково-інформаційна література; структурно-функціональний, аналітичний, порівняльно-правовий методи.

Результати. Право на медичне страхування гарантується кожному ст. 47 Конституції України. Розширюють цю норму положення Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» від 23.09.1999. Також положення Глави 67 «Страхування» Цивільного кодексу України поширюють свій регулюючий вплив на ці правовідносини.

Медичне страхування можна визначити як різновид соціального страхування, яке передбачає, згідно з договором чи законом, обов'язок страховика виплатити застрахованій особі страхову виплату згідно програми страхування медичної допомоги у разі настання страхового випадку (захворювання, каліцтва чи іншого ушкодження здоров'я). Як у світовій, так і в національній практиці виокремлюють дві головні форми медичного страхування: обов'язкове та добровільне. Перша характеризується створенням централізованих програм із обов'язкового страхування населення на державному рівні. Таке страхування розвинене у багатьох державах світу, що є лідерами у сфері охорони здоров'я – Японії, Німеччині, Франції, Австрії, Бельгії, Нідерландах, Швеції, Ізраїлі та ін. Наразі обов'язкове медичне страхування не передбачено чинним українським законодавством. Жоден із законопроектів, ініційованих у Верховній Раді в 2016 та 2017 роках, не отримав схвалення. Добровільне медичне страхування передбачає надання страхових послуг з ініціативи страхувальника йому або іншій особі, визначеній у договорі медичного страхування. На сьогодні на ринку присутні більше 60 страхових компаній, що надають такі послуги, і ця частка зростає. Це свідчить про необхідність і перспективність обов'язкового медичного страхування.

Висновки. Одним із способів забезпечення принципу доступності медичної допомоги є утворення системи медичного страхування, зокрема обов'язкового. Це буде гарантувати пацієнту надання своєчасної, якісної та ефективної медичної допомоги. Позитивним є можливість розподілу фінансових витрат між усіма суб'єктами страхування (держава, фізичні особи, роботодавці); покращення якості медичного обслуговування через наявність конкуренції між закладами охорони здоров'я та між медичними страховими компаніями.